

Efter bestemmelsens *stk. 2* kan der ikke dømmes for hæleri, når udbyttet modtages fra familiemedlemmer eller samlever til sædvanligt underhold. Har et familiemedlem f.eks. ved butikstyveri stjålet mad eller almindeligt tøj, vil det således være straffrit for de andre familiemedlemmer at modtage de stjalne varer, selv om de er bekendt med, hvorfra de stammer. Fritagelsen for et kriminalretligt ansvar i den forbindelse omfatter imidlertid kun sædvanligt underhold, og den, der modtager en stjålet ægte diamanthalskæde, vil således kunne dømmes for hæleri.

Efter *stk. 2* kan der endvidere ikke straffes for hæleri, hvis der er tale om modtagelse af udbytte som normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting og tjenester. Dette led i *stk. 2* vil medføre, at f.eks. en ekspedient i en kiosk ikke kan dømmes efter den foreslåede bestemmelse, hvis den pågældende som betaling for f.eks. mad, øl, cigaretter eller lignende modtager penge, som køberen har opnået som udbytte ved salg af hash. Selv om ekspedienten i en sådan situation måtte have viden om, hvor de penge, som der betales med, stammer fra, vil den pågældende ikke kunne dømmes for hæleri. Det skal fremhæves, at bestemmelsen kun fritager for hæleriansvar, hvis der er tale om normalt vederlag for sædvanlige forbrugsvarer, brugsting eller tjenester.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.17.5.

Til § 112

Den foreslåede bestemmelse svarer til straffelovens § 288. Efter bestemmelsen dømmes for røveri den, som for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold (*nr. 1*) fratager eller aftvinger nogen en fremmed rørlig ting, (*nr. 2*) bringer en stjålet ting i sikkerhed, eller (*nr. 3*) tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler.

Som eksempel på forhold, der ville falde ind under bestemmelsen, kan nævnes tilfælde, hvor en gerningsmand borttager penge ved vold (*nr. 1*), hvor en gerningsmand til tyveri bliver indhentet af og over vold mod den bestjålne for at få det stjålne med sig (*nr. 2*), eller hvor en gerningsmand ved vold tvinger en kreditor til at udstede kvittering for betaling, selv om betaling ikke har fundet sted (*nr. 3*).

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.17.3.

Til § 113

Bestemmelsen svarer i *stk. 1* til den nugældende bestemmelse i kriminallovens § 79.

Som *stk. 2* foreslås indsat en bestemmelse svarende til straffelovens § 292, *stk. 1*. Efter bestemmelsen dømmes den, der ved at ødelægge, beskadige eller bortskaffe sine ejendele unddrager dem fra at tjene sine fordringshavere eller nogen enkelt af disse til fyldestgørelse. Bestemmelsen kan f.eks. anvendes i tilfælde, hvor en gerningsmand ødelægger sine ejendele for at undgå, at disse senere bliver anvendt som genstand for udlæg.

Der henvises i øvrigt til betænkningens afsnit XIV, kap. 4.17.4.

Til §§ 114-115

Bestemmelserne svarer til de nugældende bestemmelser i kriminallovens §§ 80-81.

For så vidt angår § 114, *stk. 2*, er der imidlertid indføjet en ændring, der svarer til ændringen af den tilsvarende bestemmelse i straffelovens § 293, *stk. 2*, ved lov nr. 352 af 19. maj 2004.

Formålet med formuleringen af § 114, *stk. 2*, om rådighedshindring er udtrykkeligt at fastsætte, at bestemmelsen også omfatter elektroniske rådighedshindringer. Bestemmelsen svarer med enkelte afvigelser til Brydensholt-udvalgets forslag til ændringen af straffelovens § 293, *stk. 2*, i betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet og indsættes med henblik på, at forpligtelsen efter artikel 5 i Europarådets konvention om IT-kriminalitet også opfyldes for Grønlands vedkommende.

Forslaget indebærer, at bestemmelsens anvendelsesområde er tilfælde, hvor en person uberettiget hindrer en anden i helt eller delvist at råde over ting. Udtrykket »uberettiget hindrer« omfatter både fysisk og elektronisk rådighedshindring. Elektronisk rådighedshindring kan eksempelvis forekomme ved e-mail bomber, f.eks. Denial-of-Service angreb, som kan umuliggøre anvendelsen af informationssystemer.

Bestemmelsen omfatter også tilfælde, hvor der er tale om delvis rådighedshindring derved, at den berettede alene begrænses væsentligt i sin rådighed.

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2003-04, tillæg A, s.1793-1795.

Til § 116

Den foreslåede bestemmelse svarer til straffelovens § 299, *nr. 2*. Efter bestemmelsen dømmes for at modtage eller yde returkommission (dvs. bestikkelse i private retsforhold) den, som, uden at betingelserne for at anvende § 107 foreligger, ved varetagelse af en an-